H I P I S M

Fenomenalul Trăpaş Sălbatec

Trăpaşul sălbatic este o poveste riguros autentică. Exactitatea ei este girată de reputaţia autorului, Ernest Thompson Seton, profesor la universitatea din Toronto, cel mai reputat naturalist al Americei. Lucrarea este concepută într'o formă populară şi romanţată, pentru a satisface exigenţele marelui public yancheu. Fondul povestirii face parte din observaţiile autorului, cu prilejul peregrinărilor sale prin nesfârşitele prerii.

Rezistenţa armăsarului în jurul căruia se desfăşoară acţiunea, este în adevăr excepţională. Chiar puţin veridică dacă n'am avea chezăşia unui om de ştiinţă.

Socotim că peripeţiile povestirii vor fi urmărite cu interes de cetitorii noştri, Pe ment, istorioara aceasta prezintă o latură instructivă. Revelaţia forţei pe cari o posedă caii crescuţi şi lăsaţi în libertate.

Apariţia Trăpaşului sălbatec

Jo Calone trânti şeaua la pământ, lăsă calul liber şi intră sgomotos în casa fermei.

— Nu e încă ora mesei?, întrebă Jo.

— Peste şaptesprezece minute, răspunse bucătarul cu ochii la pendulă, ca şi cum ar fi fost vorba de plecarea unui tren, deşi niciodată nu excelase în punctualitate.

— Cum merg treburile pela Perico?, întrebă prietenul lui Jo.

— Destul de bine, spuse Jo. vitele sunt sănătoase, viţei sunt puzderie!

— Am văzut un grup de cai sălbateci la Izvoarele Căprioarei. In grup erau câtiva mânji, între cari unul mic, negru, distins şi cu un mers de trăpaş născut. I-am gonit vreo două mile. Cel mic era mereu în frunte. La nici un moment nu şi-a schimbat mersul. Am întins calul după el. numai aşa ca să mă distrez, dar nu a fost chip să-l fac să greşească.

— Şi nici n'veai măcar cu ce să te răcoreşti, zise Scarth, cu neîncredere.

— Dragul meu, tu poţi să crezi ce vrei, dar nu uita că mi-ai mai plătit o prinsoare ş' dacă-ţi dă mâna mai încearcă odată.

— Gata masa, strigă bucătarul şi discuţia se opri aci.

A doua zi au trecut să inspecteze altă regiune şi caii sălbateci au fost au fost uitaţi

In anul următor, acelaşi colţ din New-Mexico fu din nou vizitat şi iarăşi su văzută cireada de cai sălbateci... Mânzul cel negru era acum un yearling superb, cu picioare fine şi curate, cu păr lucios.

Şi nu odată băeţii au constatat un lucru extrem de curios: mânzul era e un trăpaş născut.

Lui Jo îi trecu prin minte că acest mânz merită osteneala să-l ai în proprietate.

Unul din Est n'ar găsi nimic extraordinar nici original în această idee, dar în Vest unde un cal neîmblânzit nu valorează mai mult de 5 dolari iar un cal ordinar de şea 15—20 dolari, gândul de a deveni proprietarul unui cal sălbatec., nu ar trece nici odată prin minte unui cowboy, pentru că asemenea cai sunt mai întâi greu de prins, iar în al doilea rând odată capturaţi, sunt pur şi simplu impasibili. Se bat ca fiarele în cuşcă. Imposibil de domesticit. Mulţi din proprietarii de vite işi fac o fală din a împuşca orice cal sălbatec întâlnit în cale, pentrucă aceştia nu numai că le strică păşunile. dar de cele mai multe ori antrenează după ei şi caii doemestici cari în curând se obişnuesc cu viaţa nomadă şi sunt pierduţi pentru totdeauna.

Jo Colone cunoştea caii până în fundul măruntaelor.

«Nu am văzut niciodată» spunea el — cal alb care să nu fie blând, murg care, bine dresat, să nu fie preţios şi unul negru care să nu fie tare ca fierul».

Din moment ce un cal sălbatic nu valorează nici cât un vierme, iar unul negru este de zece ori mai puţin util, tovarăşul lui Jo nu vedea nici un sens în dorinţa lui Jo să pună mâna pe Yearling, după cum şi-o manifestase. Dar nici Jo nu încercă în anul acela.

Jo era un cowboy amărît cu 25 dolari pe lună, ocupat tot timpul. Ca majoritatea băeţilor, el spera că va avea şi el odată o fermă a lui, cu vitele sale. Pecetea lui reprezenta un ţarc şi era înregistrată în regulă la Santa Fe dar dintre cornute numai o singură vacă bătrână îl avea încrustat pe crupă. Totuş după obiceiul locului putea să aplice pecetea sa pe orice animal fără stăpân sau sălbatic pe care l-ar fi întâlnit în cale.

In fiecare toamnă, când îşi primea simbria, Jo nu era în stare să reziste de a nu se duce în târg cu băeţii şi să tragă un chef straşnic, că nu era de mirare că proprietatea lui se limita la c şea, un pat şi o vacă bătrână. El tot spera să dea într'o zi o lovitură care să-l refacă aşa că de când îi intră în cap ideia că trăpaşul sălbatec îi poartă noroc, nu aştepta decât momentul ca să şi-l încercee.

Itinerariul inspecţiei sale ducea în jos către Canadian River, iar în toamnă spre Don Carlos Hills. Jo nu mai văzu pe trăpaş, deşi auzi vorbindu-se de el. Acum mânzul împlinise trei ani, devenise un tânăr cal viguros căruia începuse să-i meargă vestea.

Izvoarele Căprioarei sunt aşezate în mijlocul unui şes întins. Când apele se umflă, se revarsă şi formează un fel de lac mic, înconjurat de păpuriş, iar când se retrage rămâne un strat de nămol negru cu pete albe alcoline, în izvorul o gaură cu apă.

Nu are pârâu de scurgere şi totuşi apa este destul de bună. Singurul loc cu apă de băut pentru multe mile împrejur.

Acest şes era locul favorit de păşune al trăpaşului sălbatec. Era de asemenea şi islazul multor cirezi de cai şi vite din fermele înconjurătoare. Cel mai bun loc de păscut era la intersecţia sectoarelor L şi F. — Forster. Administratorul şi în parte proprietarul pământului era un om întreprinzător. El voia să aibă o calitate cât mai bună de cai şi de vite pe fermă. Una din încercările lui erau cele 10 iepe de jumătate sânge, înalte, bine făcute, cu ochi vii ca de căprioară, cari făceau ca, alături de ele, ceilalţi cai din curte să pară nişte mărţoage leşinate, provenite dintr'o specie degenerată şi cu totul diferită.

Una din zece a fost păstrată pentru călărie, iar celelalte nouă, după înţărcarea mânjilor, au fost lăsate în liberate să hoinărească prin ţinut.

Calul are un perfect instinct al drumului care duce la cea mai bună hrană şi cele nouă iepe se îndreptară, desigur,, către şesul Izvoarelor Căprioare, două zeci de mile spre Sud.

(Continuare în n-rul viitor)

Povestea unui milion

(Continuare din pag. 6-a)

redactor pentru pronosticurile gazetei. «Nu ne trebue pronosticuri raţionate ci inspirate şi cine este mai inspirat ca d. Vasiliu-Birlic?», închee cetitorul nostru. Iată ceva serios. Noi am fi gata să-l facem pe plac. Asta ar însemna însă ruina curselor. Căci toată lumea ar juca după d. Birlic, toţi ar câştiga şi cotele s'ar stabiliza invariabil 10.... pentru 10.

In fine, un alt corespondent ne dedică o scrisoare mai lungă. Iată-i cuprinsul:

Domnule Director,

Cum d. Vasiliu-Birlic a dovedit o deosebită pricepere, câştigând două «austriace», am socotit că cea mai bună metodă de joc, este să-l urmăresc. Aşa am şi făcut. M'am lipit ca umbra de el. Ce a jucat el, am jucat şi eu. In prima zi, n'am nimerit nici măcar un plasat. In drum spre casă, s'a limpezit misterul. Premiul era unic la austriac. Probabil de acela d. Birlic nu era inspirat. Nu-mi scapă, mi-am spus. Reuniunea următoare, iar după el, dublând şi triplând mizele. A fost ceva groaznic S'a dus capitalul de joc, banii de sărbători, plus to tce am putu împrumuta de pe hipodrom. Bănui că nu mi-a făcut-o dinadins. Acum sunt în mare încurcătură. Să continui să-l urmăresc?

Şi bietul cetitor ne cere sfatul. D. Vasiliu-Birlic ar fi cel mai în măsură să-i răspundă.

Adică nu atât d-sa cât muza d-sale hipică, — afurisita indiscreţie ziaristică. Da, dl. Vasiliu-Birlic utilizează serviciile unei muze hipice. Aceasttă muză este de sex masculin — revoluţie în materie — şi răspunde la numele de Ujvari. In orele libere se ocupă şi cu antrenamentul cailor. Cum de câtva timp posedă mult timp liber, căci a rămas numai cu doi pensionari, s'a dedicat exclusiv şanselor cailor de trap.

Ujvari şi-a încercat norocul ca jocheu de obstacole. Apoi ca antrenor. In fine şi-a găsit vocaţia: este irezistibil în ghicitul câştigătorilor la trap, când i se pune la dispoziţie fonduri streine. Şi ca dovadă că aşa stau lucrurile este că necăjitul Ujvari voia să urmeze undeva la ţară, la o rudă mai instărită. D. Birlic s'a supărat foc şi l-a angajat — în calitate de muză — cu un salariu lunar de 10.000 lei. Riguros autentic. Recunoscător, Ujvari a pus condeiul pe hârtie şi a conceput cele două faimoase buletine.

Şi astfel teatrul nostru, pe lângă «Omul cu Mârţoaga» s'a înzestrat cu «Omul cu Austriacul».

GURA REA

Duminecă la Băneasa-Trap

Concurenţii şi participările probabile

PREMIUL DETA
Condiţie (½) 33.000 lei

Tunura	2160	Gram
Dry Dry	2180	0
Happy End	2200	0
Fudulia II	2220	Gaidaev
Parsifal	2280	Tassopol T.
Cojeanca	2280	0
Beatrice	2280	Podoleacov
Uragan	2280	Dobrescu
Furca	2340	0
Cobza	2180	D. Dobrescu
Flying	2200	Lucan
Nation	2200	Gram
Dorka	2200	Crainic
Jarvis	2200	G. Ghinea
Brebenea	2220	0

PREMIUL DOMINO
Condiţie (1/5) 25.000 lei

Victoria	1720	Popa
Mura II	1720	Dumitriu
Dolly B.	1720	
Isvor T.	1760	A. Szabo
Olga	1760	T. Crainic
Vrăjitor	1780	Tassopol T.
Făgureţ II	1780	Şerban
Banuţa	1780	A. Bota
Luminiţa	1800	Gaidaev
Ikar	1800	0
Organda	1820	0
Şoimu	1820	Cosma
Ulm	1820	Voronin
Pan Worthy	1860	0

PREMIUL DENTZIA
Handicap — 33.000 lei

Lut	2120	Litviniuc
Mura II	2160	
Opera	2180	Tassopol
Dry Dry	2180	0
Harry Boy	2180	Toderaş
Ikar	2150	Dumitriu
Fallada	2180	Gaidaev
Talisman	2180	Bordei
Şoimu	2200	0
Pan Worthy	2220	Strijiniuc
Ostaş	2260	Pavlic

PREMIUL EL ZORAB
Record — 42.000 lei

Va-ta	2100	Drăgotescu
Intrigand	2120	T. Tassopol
Săgeata	2120	V. A-sky
Dor de Ducă	2120	Gaidaev
Ciuleandra	2140	Podoleacov
Eol	2140	0
Livada	2140	Toderaş
Ostaş	2140	0
Spic	2140	0
Camp	2140	I. Szabo
Ghimp	2160	0
Bruma II	2160	D.V.M-nescu
Puşa	2160	Pavlic
Garofiţa	2160	0
Atlantida	2160	0
Handicap	2180	0

PREMIUL STEAUA
Condiţie — 50.000 lei

Prokator	1720	A. Bota
Birlic	1720	Crotenco
Anny Worthy	1720	Raymer
Havana	1720	0
Iubita	1720	Gaidaev
Flying	1740	0
Latin	1760	Bordei
Little Orphan	1760	Cercasov
J. Margot	1760	Crainic
Brebenea	1760	0
Ghia	1780	V. A-sky
Szeged	1800	0

PREMIUL DONDONA
Handicap — 25.000 lei

Alibi	1700	Gh. Ghinea
Marchiz	1720	T. Crainic
Dudu V	1740	Brailovsky
Mioriţa II	1740	A. Bota
Vedeta	1760	Cosma G.
Lucica	1760	P. Gaidaev
Wanda	1760	Şerban
Vlădaia	1760	Raymer
Domnia	1780	0
Ciuruc	1780	Pralea
Lord Sleipnir	1780	Toderaş
Cobzar	1780	Gaidaev
Zor Zor	1780	0
Victoria	1800	0
Iarba	1820	Lucan V.
Dolly B	1820	0
Olga	1840	Crainic
Happy End	1870	G. Gram

PREMIUL COLINDULUI
Handicap — 42.000 lei

Chiquita	1700	Boghian
Peter Gordon	1720	Raymer
Sorvaneţ	1720	A. Bota
Chumy	1720	Ghinea
Busuioc	1740	0
Zenit	1740	Gaidaev
Vatel	1760	0
Voinţa	1760	Litviniuc
Ulis	1760	Strijiniuc
Bruma II	1760	0
Domnica	1760	Brânzea
Ciclop	1780	0
Vuet	1800	Tassopol
Bandit II	1800	Pavlic

Numărul viitor al «Gazetei Sporturilor» va apare Duminecă 28 Decembrie crt., la orele obişnuite.

O asociaţie sportivă model

In 23 ani de activitate E.F.A. a făcut un salt de valoare excepţională

Echipa de basket ball a E. F. A.-ei

Printre grupările meritoase, ce au avut în decursul anilor o frumoasă activitate pe tărâm sportiv este şi poli-sport a asociaţiei E.F.A. (Educaţia Fizică Armeană.

Găsim nimerit să arătăm în rândurile ce urmează toată strădania ce au depus-o foştii conducători ca şi eforturile celor actuali pentru ridicarea şi continuarea activităţii E. F. A.-ei în spirit pur sportiv.

Inainte de a trece însă la amănunte ne vom concentra puţin asupra rolului ce îl are încă această grupare, ca pe urmă să desvoltăm evaluţia E. F. A.-ei.

Scopul pentru care a fost înfiinţată această grupare, a fost strângerea relaţiilor dintre tinerii sportivi armeni, cari printr'o organizaţie perfectă şi serioasă şi-au asigurat în primul rând o minunată realizare pe plan sportiv.

In 1918, Grigore Trancu-Iaşi a pus bazele grupării E. F. A.

Anul de înfiinţare a fost 1918, iar marele iniţiator şi pionerul existenţii grupării în primele două decenii a fost regretatul prof. Universitar Grigore Trancu-Iaşi. Şi meritul i-a fost cu atât mai mare, cu cât E. F. A. nu s'a rezumat numai la o acţiune sportivă locală, ci s'a străduit să se întindă şi în restul ţării, reuşind prin marele animator al sportului armean, d. ing. Karakaşian, să înfiinţeze filialele la: Constanţa, Galaţi şi Craiova.

Foot-ball-ul prima ramură sportivă ce s'a afiliat

In 1932 gruparea E. F. A. a cerut afilierea la federaţia de foot-ball. In acelaşi an se disputa o Cupă de foot-ball între filialele E. F. A.-ei care a fost câştigată de echipa centrală E. F. A. (Bucureşti), care avea o formaţie redutabilă printre jucătorii săi figurând şi Garabedian care pe atunci juca la Unirea Tricolor, centru-atacant şi primise o tentantă ofertă din partea grupării bulgare A. C. 23.

In 1935 a luat fiinţă secţia de volley-basket, din iniţiativa judecătorului M. Eramian

Din 1935, E.F.A., începe o mare campanie de difuzare a volley-basket-ului printre şcolari şi studenţi. Rezultatul a fost excelent, căci un mare număr de tineri s'au înscris la noua secţie a E.F.A.-ei, invitată şi susţinută de primul jucător armean de basket-ball din România, d. M. Eramian. Pentru a se putea progresa şi pentru ca tinerii elevi să se poată antrena, conducerea centrală a grupării E. F. A. a construit un stadion destul de modern, unde membrii secţiilor de: foot-ball, volleb-basket, atletism, hand-ball etc., aveau posibilitatea de a se pregăti în mod serios

Stadionul se află pe şos. Pantelimon No. 22 şi a fost inaugurat în ziua de 10 Mai 1938, dată ce coencidea cu aniversarea a 20 ani de prodigioasă activitate sportivă şi în acelaş timp se sărbătorea trecerea la categoria onoare a echipei de basket-ball E. F. A.

In această zi, pe lângă diversele probe, a fost organizată şi o demonstraţie de basket-ball între Sp. Studenţesc-campioana naţională de atunci — şi E. F. A.

Partida a plăcut mult şi demn de remarcat, e faptul că au asistat peste 3000 spectatori la acest match

1939 este anul de consacrare la basket

In 1939 E. F. A. reuşeşte să se califice în finala Cupei Petre Angelescu», înfruntând gruparea «dracilor roşii», V. S. C.

Datorită asensiunei rapide a grupării E. F. A.-ei, Grigore Avachian, incontestabil. unul dintre cei mai buni fundaşi de basket din ţară, a fost selecţionat în lotul de jucători, ce fuseseră cantonaţi la Timişul de Sus (A. C. T.) în vederea partidei de basket România-Franţa.

1940 anul generaţiei tinere...

Un an mai târziu, în 1940, Conducerea clubului E.F.A. îşi schimbă «bătrânii» rutinaţi, cu elementele tinere şi talentate.

Rezultatul a fost admirabil prin el evidenţiinduse jucători de basket, majoritatea având între 16 şi 18 ani.

Cupa Selecţiei a scos la iveală. jucători de valoare necontestată că Garabedian, Vartanian, Kegorghian, şi Betrosian

Performanţe mari

In anul 1938 gruparea E. F. A. reuşeşte să învingă echipa Telefoanelor, care, pentru prima oară, gustă din paharul înfrângerilor. E. F. A. a prezentat atunci următoarea formaţie:

Kestanian, Surmeian, Avachian, Misag Eramian, A. Garabedian,

GR. AVACHIAN

Coco Reizian. Telefoanele: Picu Colibaşi, Ghiul, Gică Petrescu, Hesold. Carabela, Zamfirescu.

Iată acum cu titlu informativ, care a fost prima echipă de basket-ball a grupării E. F. A.: A. Eramian, Narghizian, Ciocian, M. Eramian, Artin Garabedian, Aslamian şi eroul Betrozian căzut în lupta dusă contra bolşevicilor.

E. F. A. învinge şi Sp. Studenţesc

Dar iată că E. F. A. învinge şi pe.. invincibilii echipieri ai Sportului Studenţesc, în Cupa «Ardealul», făcând astfel cel mai bun rezultat posibil care-i asigură consacrarea.

Menţionăm, că E. F. A. a învins cu o echipă de tineri: Avachian, Kevorchian, Reizian, Vartamian, Grabedian I.

In prezent, E. F. A. conduce plutonul...

In campionatul naţional, E. F. A. conduce plutonul la basket, ceeace este cât se poate de măgulitor pentru ei. Acelaş situaţie o are însă şi la volley cat. II-a.

De necrezut dar.., faptele vorbesc. Echipa de volley femenin, se află în plină reorganizare şi credem că în curând va juca un rol de frunte.

Echipa de volley-băeţi: Avachian, Kerorclian, Tacrian, Ghinunşan Garabedian, Vrianian.

Volley-fete: Olga Cerkez, Caracaşian, Sarkisian, Eretian, Artinian I şi II, Matosian, Artunian.

Ping-pong-ul în plină desfăşurare

In anul 1940 s'a înfiinţat şi secţia de ping pong E. F. A. Această secţie dela primele apariţii pe tărâmul concursurilor oficiale, a reuşit să se evidenţieze, obţinând rezultate pur şi simplu senzaţionale. Astfel, jucătorul Garabedian — marea surpriză a campionatului naţional disputat anul trecut, a reuşit să clasifice pe merit la locul trei din clasamentul general.

Deasemenea cuplul *Tavagian Garabedian* au îngenuchiat pe talentaţii şi cunoscuţii jucători: Titinel Teodorescu-Niky Negulescu. Dar să nu mai vorbim de elemente ca Borugian, Vartanian etc., care au repurtat în diversele concursuri succese din cele mai frumoase.

Mahac Papazian, iniţiatorul secţiei de alpinism

Alpinismul ocupă în gruparea E. F. A. un loc de cinste.

Este o secţie impecabil organizată fiind condusă de neobositul animator al alpinismului, d. *Mahac Papazian.*

Această secţien se bucură de concursul cunoscuţilor sportivi: Papazian, Sarafian, Halagian, Davelian. Bentrosinan, Checian. Berecian etc.

E. F. A. se afiliază şi la sky...

O ştire înbucurătoare şi un proect ce mai mult ca sigur îşi va atinge ţinta.

Conducerea acestei secţiuni o are d. *Dora Danielian.*

Şi două boburi

Din propria-i iniţiativă şi dintr'un înalt spirit de sportivitate, fruntaşul diriguitor al E. F. A.-ei, internaţionalul *Grigore Avachian* şi-a construit două boburi, aşteptând doar începerea concursurilor.

Echipa este formată din cinci persoane, care urmează deocamdată antrenamentele metodice de sală, în vederea participării la eventualele întreceri.

Atletismul...

Şi atletismul este practicat pe o scară întinsă la E. F. A. Secţia a luat fiinţă în anul 1929 şi se bucură de elemente de valoare ca: Asadur Tacarinan, Levonic şi Bergian. Conducerea dă atenţie deosebită aruncării greutăţii, săriturilor şi sprinturilor.

Doi mari sprijinitori ai ridicării sportului armean: Fraţii A. şi Grigore Avachian

Fraţii Avachian sunt neobosiţii sprijinitori şi amatori ai ridicări sportului armean din România, contribuind prin prezenţa lor la conducerea grupării să-i asigure continuitatea şi drumul iniţial.

Fraţii *A.* şi *Grigore Avachian* reprezintă munca, disciplina şi ordinea, ce a fost introdusă şi care a călăuzit din primele începuturi pe marele şi neuitatul om de Stat. *Grigore Trancu-Iaşi.*

M. Poenaru-Bordea

Skiul Românesc

(Continuare din pag. 5-a)

şi început punerea în aplicare a programului său de răspândire şi popularizare a skiului. Pentru început a fixat trei centre, în Moldova, Muntenia şi Oltenia. Cu siguranţă că atunci când se vor vedea rezultatele şi se va conta pe oarecare experienţă numărul lor va creşte mult de tot.

Putem spune că pentru început s'a făcut mai mult decât ne aşteptam. Astfel fiecare centru va fi condus de un instructor şi un ajutor, în plus, fiind înzestrat cu 30 perechi de bocanci şi 30 perechi skiuri.

In felul acesta, înţelege federaţia noastră de ski să popularizeze frumosul şi utilul sport al skiului ori care i-ar fi sacrificiile.

ŞCOLILE NAŢIONALE

In localităţile vizitate de mulţi sportivi aceeaşi federaţie va înfiinţa şcoli naţionale de ski, conduse de instructorii federali şi în regia cluburilor locale. Aceste şcoli au funcţionat şi anii trecuţi, iar rezultatele lor sunt chezăşia reuşitei celor de anul acesta.

Problema atât de mult discutată a instructorilor pare momentan rezolvată prin noua serie a absolvenţilor cursului

O INIŢIATIVĂ LAUDABILĂ.

Multe situaţii critice au fost salvate de sclipiri momentane şi iniţiative particulare. Acelaşi lucru s'a întâmplat şi acum.

Mulţi dintre elevii bucureşteni ar skia dar n'au unde şi cu cine. Gândul salvator i-a venit Ski Clubului Bucureşti care va deschide a patra zi de Crăciun o tabără de ski

In felul acesta cei ce nu vor putea pleca cu familia la ski vor putea practica sub conducerea unui instructor acest spor frumos.

Conducătorii şi iniţiatorii acestei tabere merită toate felicitările pentru sacrificiile pe care le fac spre folosul sportului românesc.

Ştiaţi că...

— Tălmaciu, Andreescu, Someşan *se antrenează de zor în vederea curselor de* ciclo-cross *din sezonul viitor.*

Ei speră să vină în bloc la start ca... fraţii Siamezi.

— *Atletul* Petre Căpitanu *s'a legitimat la Viforul Dacia.*

— Nuţi Grozoiu, Mily Popescu şi Neti Vasilescu *se antrenează intens... dar la dans.*

A fost formată

Comisia de marş pentru anul 1942

Luni seară, comisia de marş din F. R. A. a ţinut o importantă şedinţă, în cadrul căreea a fost ales comitetul de conducere pe anul 1942.

Noul comitet are următoarea înfăţişare; Preşedinte: d. Ion Iorgulescu.

Vice-preşedinte: d. Costin Păun-Pykomar.

Membrii: d-nii Ion Ionescu, Ion Albişor, C. Bengescu, Gh. Vasilieff, Eugen Rener.

Casier şi Secretar: d. Valeriu Mitrea.

Comisia copiilor: Constantin Theodor, Fenea Vasile şi Paul Popescu.

Comisia de propagandă: d-nii Valeriu Mitrea şi Ion Albişor.

Viitoarea şedinţă a comisiei va avea loc Duminică 28 crt.

Cu Moş Crăciun pe skiuri

(Continuare din pag. IV-a)

Babele cu profilurile lor gârbove şi triste aruncă lungi umbre pe zăpadă şi par'că aşteaptă şi ele pe cineva

De Moş Crăciun? Desigur. Ani de zile Moşul simbolic şi popular în drumul lui dintre cer şi pământ a trecut şi prin preajma lor. Şi atunci când cabana în care ne adihneam noi nu exista, şi acum, în ultimii ani.

Dar nu mai pot contnua cu gândurile mele. Nu pot rămâne pe dinafară. Şi astfel, deşi la început am fost singur, după câteva minute am atâţia prieteni şi atâtea prietene.

Acesta este muntele!

MUNTELE CENTRUL PRIETENIEI UNIVERSALE

Prin însăşi vraja lui el nu aduce decât persoane cu afinităţi sufleteşti asemănătoare şi deci prieteniile sunt cu totul fireşte şi de neînlăturat.

Dan a deschis şi el rucksacul dar nu a scos din el, ca toţi ceilalţi, cozonac sau cine ştie ce alte bunătăţi, ci un acordeon. Şi în sunetele lui plăcute fetele aşează masa. Totul în comun.

Cei din Bucureşti, cei din Ploeşti, cei după Valea Prahovei sau cei din Braşov, veniţi în grupuri mai mari sau mai mici, formează acum un tot sufletesc.

Bradul din colţ, gătit din vreme, a fost şi el aprins. E mândru şi pare că face în necaz celor de afară cu lanţurile argintii ce îi atârnă pe crăci, cu becurile colorate sau cu bucăţelele de vată ce vor să semene a zăpadă.

MOŞ CRACIUN

Şi aşa gustând dintr'o şuncă luată dela Paţac sau Rochus, sau dintr'un cozonac braşovean, în cântece de munte şi în colinde e aşteptat moş Crăciun.

Ni l-a vestit lătratul răguşit al câinelui cabanierului.

Am ieşit cu toţi afară şi privind spre «Omul» am zărit mantia roşie cu gluga Moşului aşteptat.

Venea vijelios pe skyurile-i de aur. O Cristianio maistră şi iată-l în faţa noastră. I-am scos skyurile şi l-am primit înăuntru.

— O ţuică fiartă Moşule!

— O bucată de cozonac!

Toţi, din toate părţile, îl îndemnau. Dar ueşu-i grăbit.

Nu ne-a refuzat, dar nici n'a stat mult.

A desfăcut sacul şi a scos darurile.. O pereche de mănuşi, o căciuliţă de lână, o rondea pentru beţe, bomboane la fete, etc, etc..

(Şi mie mi-a dat un vârf de skiu de aluminiu... O fi vrut să prevestească ceva?)

— La reevdere copiii şi petrecere frumoasă.

— La revedere Moş Crăciun...

Şi-a pus skiurile şi a pornit la Vale spre «Vânători». L-am urmărit în goana lui dornică de a aduce cât mai multe bucurii.

Ei... dar ce-i asta? A căzut Moş Crăciun?

Da! Micile necazuri de ssyului îl urmăresc şi pe cei ce vin de sus.

Ne-am pus şi noi skyurile şi după el.

L-am găsit muncindu-se să se scoale. L-am ajutat şi l-am condus mai departe spre «Vânători». Şi fiindcă tot pornisem, hai să colindăm.

O ce veste minunată
Din Bethleem se-arată...

Titus Gruia